

ΑΓΓΑΙΟΣ

ΑΓΓΑΙΟΣ 1

- Αγ. 1,1 Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων· εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσεδὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν λέγων·
- Αγ. 1,1 Κατὰ το δεύτερον ἔτος της βασιλείας του Δαρείου, την πρώτην του ἔκτου μηνός, ωμίλησεν ο Κυριος δια μέσου του προφήτου Αγγαίου και εἶπε τα εξής· “Εἰπέ προς τον Ζοροβάβελ, τον υἱὸν του Σαλαθιήλ, που κατάγεται ἀπὸ την φυλὴν Ἰούδα και προς τον Ιησοῦν, τον υἱὸν του Ιωσεδὲκ, τον αρχιερέα τα εξής·
- Αγ. 1,2 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ λέγων· ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν· οὐχ ἦκει ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου.
- Αγ. 1,2 Αυτὰ λέγει προς σας και γνωστοποιεῖ ο Κυριος, ο παντοκράτωρ. Ο ισραηλιτικὸς αὐτὸς λαὸς, που ἐπέστρεψεν ἀπὸ τον τόπον της εξορίας του, λέγει· Δεν ἔχει ἔλθει ἀκόμη ο κατάλληλος χρόνος δια την ανοικοδόμησιν του ναοῦ του Κυρίου.
- Αγ. 1,3 καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων·
- Αγ. 1,3 Δια μέσου πάλιν του προφήτου Αγγαίου ωμίλησεν ο Θεὸς ἐναντίον των ραθυμούντων προς ανοικοδόμησιν του ναοῦ και λέγει·
- Αγ. 1,4 εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἐστὶ τοῦ οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοστάθμοις, ὁ δὲ οἶκος οὗτος ἐξηρήμωται;
- Αγ. 1,4 μήπως εἶναι μεν καιρὸς να μένετε εἰς τα καλοφτιασμένα

σπίτια σας, δεν ήλθε δε καιρός να εργασθήτε δια τον ναόν
και έτσι ο ναός αυτός μένει εις ερείπια; Οχι βέβαια.

Αγ. 1,5 καὶ νῦν τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· τάξате δὴ
καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν.

Αγ. 1,5 Και τώρα αυτά λέγει Κυριος ο παντοκράτωρ· εξετάσατε
μέσα εις τας καρδίας σας τους δρόμους, τους οποίους
ακολουθεῖτε.

Αγ. 1,6 ἐσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε ὀλίγα, ἐφάγετε καὶ
οὐκ εἰς πλησμονήν, ἐπίετε καὶ οὐκ εἰς μέθην,
περιεβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ
τοὺς μισθοὺς συνάγων συνήγαγεν εἰς δεσμὸν
τετρυπημένον.

Αγ. 1,6 Εσπείρατε πολὺν σπόρον και εμαζεψατε ὀλίγον καρπὸν.
Εφάγατε και δεν εχορτάσατε, ἐπίετε οἶνον και δεν
ευρήκατε ἀνάπαυσιν. Εφορέσατε ἐνδύματα και δεν
εξεσταθήκατε ἀπὸ αυτά και ἐκεῖνος, που εισέπραξε
χρήματα, τα ἐμάζευσεν εις τρυπημένο σακκούλι και τα
ἔχασε.

Αγ. 1,7 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· θέσθε τὰς καρδίας
ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν·

Αγ. 1,7 Αυτά λέγει ο Κυριος ο παντοκράτωρ· Προσέξατε καλὰ το
εσωτερικὸν σας και τον τρόπον της ζωῆς σας·

Αγ. 1,8 ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος καὶ κόψατε ξύλα καὶ οἰκοδομήσατε
τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ καὶ ἐνδοξασθήσομαι,
εἶπε Κύριος.

Αγ. 1,8 αναβήτε εις τα ὄρη, κόψετε ξύλα, ανοικοδομήσατε τον
ναόν. Εγὼ δε θα τον περιβάλω με ευμένειαν και ἀγάπην και
θα δοξασθῶ εις αὐτόν, εἶπεν ο Κυριος.

Αγ. 1,9 ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ, καὶ ἐγένετο ὀλίγα· καὶ εἰσηνέχθη
εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐξεφύσησα αὐτά. διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου ἐστιν
ἔρημος, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,

- Αγ. 1,9 Απεβλέψατε και υπελογίσαστε ότι θα αποκτήσετε πολλά εισοδήματα· και όμως ήσαν ολίγα. Τα μετεφέρατε όλα στον οίκον σας, και εγώ με ένα φύσημα το διεσκόρπισα. Δια τούτο αυτά λέγει ο Κυριος ο παντοκράτωρ· Επειδή ο ναός μου μένει ακόμη έρημος εις ερείπια, και καθένas από σας φροντίζει, πως να οικοδομήση το ιδικόν του σπίτι, δια τούτο ανέξει ό ούρανός από δρόσου, καί ή γή ύποστελείται τὰ έκφόρια αὐτῆς
- Αγ. 1,10 δια τούτο ο ουρανός θα αναστείλῃ την δροσιά του από την γην, τα δε χωράφια σας θα αναστείλουν την παραγωγήν των.
- Αγ. 1,11 καί ἐπάξω ρομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐπὶ τὸν σῖτον καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν.
- Αγ. 1,11 Θα επιφέρω έτσι την θλίψιν της ανομβρίας εις την γην σας, εις τας πεδιάδας και τα ὄρη, εις τα χωράφια του σίτου και στους αμπελώνας, εις τα ελαιόδενδρα και εις όλα τα αλλά προϊόντα, που αποφέρει η χώρα δια σας και δια τα ζώα σας και εις όλα τα γεωργικά έργα των χειρῶν σας.
- Αγ. 1,12 καὶ ἤκουσε Ζοροβάβελ ό τοῦ Σαλαθιήλ έκ φυλῆς Ἰούδα καὶ Ἰησοῦς ό τοῦ Ἰωσεδέκ ό ἱερεὺς ό μέγας καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ τῶν λόγων τοῦ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ό Θεός αὐτῶν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐφοβήθη ό λαός από προσώπου Κυρίου.
- Αγ. 1,12 Ο Ζοροβάβελ, ο υιός του Σαλαθιήλ, από την φυλην του Ιούδα, και ο Ιησούς, ο υιός του Ιωσεδέκ, ο αρχιερεὺς και ὅλοι ὅσοι εἶχαν απομείνει από τον ισραηλιτικόν λαόν, ἤκουσαν τους λόγους αὐτοῦς Κυρίου του Θεοῦ των, δηλαδή τους λόγους του προφήτου Αγγαίου, διότι αὐτὸν ἐστείλεν ο Κυριος ο Θεός των προς αὐτούς, και εκυριεύθησαν από

φόβον ενώπιον του Κυρίου.

Αγ. 1,13 καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος Κυρίου ἐν ἀγγέλοις Κυρίου
τῷ λαῷ· ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, λέγει Κύριος.

Αγ. 1,13 Ο Αγγαῖος ο προφήτης, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀγγελιαφόρους τοῦ
Κυρίου, εἶπε πρὸς τὸν λαὸν ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου· Εγὼ
εἶμαι μαζὴ σας, λέγει ὁ Κύριος.

Αγ. 1,14 καὶ ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ
ἐκ φυλῆς Ἰούδα καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ
ιερέως τοῦ μεγάλου καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων
παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ
οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος Θεοῦ αὐτῶν

Αγ. 1,14 Ο Κύριος ἐφώτισε, διήγειρε καὶ ἐνίσχυσε τὸ πνεῦμα τοῦ
Ζοροβάβελ, υἱοῦ τοῦ Σαλαθιήλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα,
καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἀρχιερέως,
ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ πνεῦμα τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ οἵοι εἶχαν
ἀπομείνει καὶ ἐπανέλθει ἀπὸ τὴν ἐξορίαν. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ
εἰσῆλθον εἰς τὴν περιοχὴν, ὅπου ἄλλοτε υπῆρχεν ὁ ναός, καὶ
ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ τοῦ
Κυρίου, τοῦ παντοκράτορος, τοῦ Θεοῦ τῶν.

Αγ. 1,15 τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἔκτου, τῷ δευτέρῳ
ἔτει, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως.

Αγ. 1,15 Αὐτὸ ἐγένετο τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ ἔκτου μηνὸς κατὰ τὸ
δεύτερον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Δαρείου.

ΑΓΓΑΙΟΣ 2

Αγ. 2,1 Τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐλάλησε
Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων·

Αγ. 2,1 Τὴν εἰκοστὴν πρώτην τοῦ ἑβδόμου μηνὸς, ὠμίλησεν ὁ
Κύριος διὰ τοῦ προφήτου Ἀγγαίου καὶ εἶπεν·

Αγ. 2,2 εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς

Ἰούδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τοῦ Ἰωσεδὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοιπούς τοῦ λαοῦ λέγων·

Αγ. 2,2 Εἰπέ, λοιπόν, στον Ζοροβάβελ, τον υἱὸν του Σαλαθιήλ, τον εκ της φυλῆς του Ἰούδα, και στον αρχιερέα Ἰησοῦν, υἱὸν του Ἰωσεδὲκ, και προς ὅλους τους απομείναντας αὐτό την Βαβυλώνειον αιχμαλωσίαν Ἰουδαίους τα ἐξῆς·

Αγ. 2,3 τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν;

Αγ. 2,3 Ποῖοι ἀπὸ σας ἐζούσαν τότε και εἶχον ἰδεῖ τον ναὸν αὐτὸν εἰς ὅλην του την προηγουμένην μεγαλοπρέπειαν και λαμπρότητα; Ἀρκετοί. Και πῶς βλέπετε σεις αὐτὸν, τον ὁποῖον ἡμεῖς τώρα ανοικοδομήσαμεν; Ἐν συγκρίσει προς ἐκεῖνον δεν σας φαίνεται, ὡς εἴαν δεν ὑπάρχει ἐνώπιόν μας;

Αγ. 2,4 καὶ νῦν κατίσχυε, Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατίσχυε, Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, λέγει Κύριος, καὶ ποιεῖτε· διότι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ,

Αγ. 2,4 Ἀλλὰ πάρε τώρα θάρρος, Ζοροβάβελ, λέγει ὁ Κυριος. Παρε θάρρος και δύναμιν, Ἰησοῦ ἀρχιερεῦ, υἱὲ του Ἰωσεδεκ. Θάρρος και ἠθικὴν ἐνίσχυσιν ας πάρῃ ὁλος ὁ λαὸς της χώρας, λέγει ὁ Κυριος, και ἐργάζεσθε, διότι ἐγὼ εἰμαι μαζὴ σας, λέγει ὁ Κυριος ὁ παντοκράτωρ.

Αγ. 2,5 καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν· θαρσεῖτε,

Αγ. 2,5 Το Πνεῦμα μου εἶναι ἀνάμεσα σας, δια να σας ἐνισχύῃ. Ἐχετε, λοιπόν, θάρρος,

Αγ. 2,6 διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν·

Αγ. 2,6 διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κυριος ὁ παντοκράτωρ· Και πάλιν δια

μίαν φοράν ἐγὼ θα σείσω τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν, τὴν
θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν.

Αγ. 2,7 καὶ συσσειώσω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ
πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ πληρώσω τὸν οἶκον τοῦτον δόξης,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Αγ. 2,7 Θα συγκλονίσω ὅλα τὰ ἔθνη· ὅτι, ὅτι δε ωραῖον καὶ ἐκλεκτὸν
ἔχουν ὅλα τὰ ἔθνη θα προσκομισθῇ ἐδῶ καὶ θα γεμίσω
αὐτὸν τὸν ναὸν ἀπὸ δόξαν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Αγ. 2,8 ἐμὸν τὸ ἀργύριον καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.

Αγ. 2,8 Ἰδικὸν μου εἶναι τὸ ἀργύριον, ἰδικὸν μου τὸ χρυσίον, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ.

Αγ. 2,9 διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη
ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς περιποίησιν παντὶ τῷ κτίζοντι τοῦ
ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον. -

Αγ. 2,9 Δι' αὐτὸ καὶ ἡ σημερινὴ δόξα τοῦ ναοῦ τούτου θα εἶναι
μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν δόξαν τοῦ προηγουμένου, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ. Εἰς τὸν τόπον αὐτὸν θα δώσω εἰρήνην, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, εἰρήνην ψυχῆς, εἰς ἀμοιβὴν καὶ
ικανοποίησιν ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐργάσθησαν, δια να
ανοικοδομηθῇ ὁ ναὸς αὐτός.

Αγ. 2,10 Τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου μηνός, ἔτους δευτέρου,
ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν
προφήτην λέγων·

Αγ. 2,10 Τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ ἐνάτου μηνός τοῦ δευτέρου
ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ Δαρείου, ὠμίλησε πάλιν ὁ Κύριος
πρὸς τὸν προφήτην Ἀγγαῖον καὶ εἶπεν·

Αγ. 2,11 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐπερώτησον δὴ τοὺς
ἱερεῖς νόμον λέγων·

Αγ. 2,11 Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Ερώτησε, λοιπόν, τοὺς

- ιερείς σχετικῶς με τον Νομον και ειπέ εις αυτούς·
- Αγ. 2,12 ἔὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ ἄψηται τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου ἢ ἐψήματος ἢ οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ παντός βρώματος, εἰ ἁγιασθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν· οὐ.
- Αγ. 2,12 Εὰν ἓνας ἄνθρωπος με τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου τοῦ πάρῃ κρέας ἅγιον, κρέας που ἔχει προσφερθῇ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου τοῦ ἐγγίση ἄρτον ἢ φαγητόν τι βραστόν ἢ ψητόν, ἢ οἶνον ἢ ἐλαιον, ἢ κάτι ἄλλο φαγώσιμον θα ἁγιασθῇ αὐτὸ τὸ πράγμα; Οἱ ἱερεῖς ἀπήντησαν· ὄχι.
- Αγ. 2,13 καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος· ἔὰν ἄψηται μεμιασμένος ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ παντός τούτων, εἰ μιανθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν· μιανθήσεται.
- Αγ. 2,13 Ο Ἀγγαῖος τοὺς ἠρώτησε πάλιν· εὰν ἓνας μολυσμένος κατὰ τὸν Νομον καὶ ἀκάθαρτος ἐγγίση κάτι ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω πράγματα, θα μολυνθούν καὶ αὐτά; Οἱ ἱερεῖς ἀπήντησαν· θα μολυνθούν.
- Αγ. 2,14 καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος καὶ εἶπεν· οὕτως ὁ λαὸς οὗτος καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ὅς ἐὰν ἐγγίση ἐκεῖ, μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν τῶν ὀρθρινῶν, ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου πόνων αὐτῶν· καὶ ἐμισεῖτε ἐν πύλαις ἐλέγχοντας
- Αγ. 2,14 Ο Ἀγγαῖος τότε ἀπήντησεν· ἔτσι συμβαίνει καὶ με τὸν λαὸν αὐτόν, με τὸ ἰουδαϊκὸν ἔθνος ἐνώπιόν μου, λέγει ὁ Κύριος. Ἐτσι συμβαίνει με ὅλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τοῦ· ὁποῖος δηλαδὴ εἶναι μολυσμένος ἀπὸ τὰς δωροδοκίας, που ἔλαβε πρωῒ-πρωῒ, ἢ ἀπὸ ἄλλας αμαρτίας καὶ παρακοάς που διέπραξε, θα μολυνθῇ εὰν ἐγγίση τὸ θυσιαστήριον. Ἡ προσφορά τοῦ θα θεωρηθῇ μολυσμός. Οἱ Ἰσραηλίται αὐτοὶ θα τιμωρηθούν πολὺ σκληρὰ ἐξ αἰτίας τῶν κακῶν πράξεων

των. Αλλως τε σεις εμισούσατε εκείνους, οι οποίοι δικαίως σας ήλεγχαν και ήθελαν να αποδώσουν δικαιοσύνην παρά τας πύλας της πόλεως.

Αγ. 2,15 καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω πρὸ τοῦ θεῖναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ Κυρίου,

Αγ. 2,15 Και τώρα ανερευνήσατε με προσοχὴν τας καρδίας σας, την εσωτερικὴν και εξωτερικὴν αναστροφὴν σας, δια το χρονικὸν διάστημα ἀπὸ την ημέραν αὐτὴν και προηγουμένως, πριν δηλαδὴ αρχίσετε να κτίζετε τον ναὸν του Κυρίου,

Αγ. 2,16 τίνες ἦτε, ὅτε ἐνεβάλλατε εἰς κυψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα, καὶ ἐγένοντο κριθῆς δέκα σάτα· καὶ εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλήσαι πεντήκοντα μετρητάς, καὶ ἐγένοντο εἴκοσι.

Αγ. 2,16 δια να ιδήτε, ποῖοι προηγουμένως υπήρξατε, τότε που ερρίπτατε στον αγρόν πλήθος κριθῆς εἴκοσι σάκκων και εθερίζατε το ἡμῖς, δέκα σάκκους κριθῆς. Τότε που εισήρχεσθε στο υπολήνιον, δια να αντλήσετε πενήντα μετρητάς οἴνου, και εβλέπατε ὅτι υπήρχον εἴκοσι μόνον.

Αγ. 2,17 ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ καὶ ἐν χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με, λέγει Κύριος.

Αγ. 2,17 Λοιπὸν σας λέγω, ὅτι αὐτὸ ἐγινε, διότι σας εκτύπησα με αφορίαν των πεδιάδων σας, και με καταστροφάς ἀπὸ καυστικούς ανέμους. Με χάλαζαν κατέστρεψα ὅλα τα ἔργα των χειρῶν σας. Εν τούτοις σεις δεν ηθελήσατε να επιστρέψετε εν μετανοία εἰς ἐμέ, λέγει ο Κυριος.

Αγ. 2,18 ὑποτάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα· ἀπὸ τῆς τετράδος καὶ εἰκάδος τοῦ ἐνάτου μηνὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἥς τεθεμελίωται ὁ ναὸς Κυρίου· θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,

- Αγ. 2,18 Προσέξατε, λοιπόν, και εξετάσατε καλά τας καρδίας σας από την σημερινήν ημέραν και πέραν, από την εικοστήν τετάρτην ημέραν του ενάτου μηνός, μέχρι της ημέρας κατά την οποίαν είχε θεμελιωθή ο ναός του Κυρίου· προσέξατε καλά.
- Αγ. 2,19 εἰ ἔτι ἐπιγνωσθήσεται ἐπὶ τῆς ἄλῳ καὶ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκῇ καὶ ἡ ῥοὰ καὶ τὰ ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εὐλογήσω. -
- Αγ. 2,19 Το αλώνι σας δεν είχε γνωρίσει θημωνίες σιταριού, ούτε το αμπέλι σας, ούτε οι συκιές σας, ούτε οι ροδιές σας, ούτε αι ελαίαι σας παρήγαγαν καρπὸν. Αλλά από την ημέραν αυτήν και πέραν, θα σας ευλογήσω.
- Αγ. 2,20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός λέγων·
- Αγ. 2,20 Ωμίλησε πάλιν ο Κυριος στον προφήτην Αγγαῖον την εικοστήν τετάρτην ημέραν του ιδίου μηνός και εἶπεν·
- Αγ. 2,21 εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα λέγων· ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν
- Αγ. 2,21 Εἶπε προς τον Ζοροβάβελ, τον υἱὸν του Σαλαθιήλ, τον καταγόμενον από την φυλὴν του Ιούδα, τα εξής· ἐγὼ σείω τον ουρανὸν και την γην, την θάλασσαν και την ξηρὰν.
- Αγ. 2,22 καὶ καταστρέψω θρόνους βασιλέων καὶ ὀλοθρεύσω δύναμιν βασιλέων τῶν ἐθνῶν καὶ καταστρέψω ἄρματα καὶ ἀναβάτας, καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται αὐτῶν, ἕκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
- Αγ. 2,22 Θα καταστρέψω θρόνους βασιλέων, θα εξολοθρεύσω στρατιωτικὰς δυνάμεις ἐκείνων, που βασιλεύουν εις τα ἔθνη. Θα καταστρέψω ἄρματα και αναβάτας· ἵπποι και ιππεῖς θα πέσουν κάτω και ο καθένας θα φονεῦῃ με την ρομφαίαν τον ἀδελφὸν του.
- Αγ. 2,23 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

λήψομαί σε Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιήλ, τὸν δοῦλόν μου, λέγει Κύριος, καὶ θήσομαί σε ὡς σφραγίδα, διότι σὲ ἡρέτισα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Αγ. 2,23

Κατὰ τὴν ἡμέραν ὅμως ἐκείνην, λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ, θὰ πάρω σε τὸν Ζοροβάβελ, τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, τὸν δούλον μου, λέγει ὁ Κύριος, καὶ θὰ σε θέσω εἰς ἀσφάλειαν ὡς πολῦτιμον σφραγίδα, διότι σε ἔχω ἐκλέξει, λέγει ὁ Κύριος ὁ παντοκράτωρ.